

Mont-roig ofereix un itinerari ple de barraques rurals

L'Ajuntament estudia declarar-les bé d'interès local i fer-ne un ús turístic

Mont-roig del Camp ha aconseguit catalogar un total de 101 cabanes de pedra seca. Aquest treball de recerca, realitzat per Josep Miquel Martí Rom i Esther Bargalló, del Centre Miró, té com a objectiu preservar aquest patrimoni alhora que se'n faci la màxima difusió possible. Encara que no hi ha res concret, l'Ajuntament té previst incloure'n algunes per fer visites guiades i també té la intenció de declarar-les bé d'interès local.

JORDI CABRÉ / MONT-ROIG DEL CAMP
jcabre@diaridetarragona.com

El treball de recerca que han realitzat Martí Rom i Bargalló ha comptat amb la col·laboració del grup Drac Verd, de Sitges. «Són uns veritables especialistes i tenen catalogades un total de 2.500 barraques arreu de Catalunya», explica Martí Rom.

A aquestes cal sumar les 101 de Mont-roig del Camp, que «es troben al voltant de la T-310, entre el municipi i el camp de golf Bonmont», afegeix Esther Bargalló. La catalogació de les barraques té tots els requisits necessaris per poder-les preservar i localitzar: mides interiors i exteriors, localització per GPS, fotografies recents, croquis... «Aquest catàleg tindrà complements com el muntatge d'un vídeo on s'explicarà el context general de les construccions i estarà complementat amb música del grup Txala», diu Martí Rom. També s'estudia per a l'any vinent editar un llibre sobre la matèria.

Mentre no s'oficialitzi una ruta de barraques de pedra seca, els

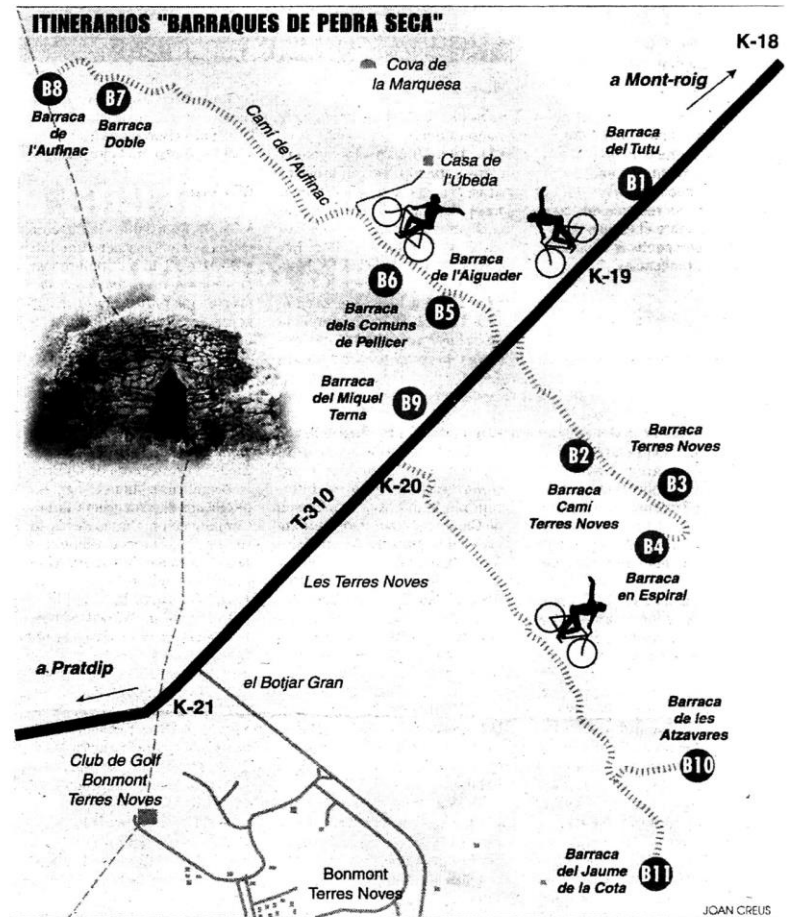
interessats en conèixer-les poden fer un petit itinerari d'onze cases que es troben al llarg del camí de l'Aufinac. El Centre Miró de Mont-roig i l'Oficina de Turisme tenen uns tríptics on es mostra la ruta i una explicació detallada de les onze barraques.

L'inici del recorregut comença a 700 metres del quilòmetre 18 de la T-310. Allí hi ha un cartell de la ruta 8 amb BTT. La primera barraca està a 50 metres del camí. A partir de la barraca del Tutu, el tríptic informatiu explica amb detall com arribar a cadascuna de les altres. El temps que hom hi dediqui serà segons el seu interès.

Possiblement la més destacada d'aquesta mostra és la barraca del Jaume de la Cota (11), molt a prop del club de golf. «És una mulassa, una barraca de grans dimensions i els estudiosos li diuen la Catedral de les barraques del Baix Camp», explica Esther Bargalló. El seu diàmetre interior és de 4,10 metres (exterior 6,90 metres) i la seva altura interior és de 3,90 metres. L'altra joia d'aquesta col·lecció és la barraca dels Comuns del Pellícer, a la partida de l'Aufinac, l'alçària interior de la qual és de 4,30 metres.

L'origen i la història

Les barraques de pedra seca sorgeixen indirectament. La necessitat d'adaptar els camps més erms per conrear-los obligava a extreure les pedres que hi havia. Aquestes s'utilitzaven de mil i una formes: construccions, marges, pous, aljubs... En el cas de les barraques, els pagesos de Mont-roig demostren que s'utilitzaven per a mil i una funcions: de rebost, per dormir, per escalfar-se amb un foc a terra en èpoques de fred... Tot i així, el millor espai era per a l'animal, que era el bé més preuat del pagès.

JOAN CREUS

tren que tenien amplis coneixements, ja que tenen una notable diversitat d'estil i formes.

Les característiques que les uneix són diverses: la concentració en una part del terme –la zona més pedregosa–, que es troben a peu de camí i que tenen l'obertura orientada al sud per tal d'aprofitar al màxim recorregut de sol i, alhora, evitar el vent de mestral i serè que domina la zona. Al seu interior hi ha evidències que de-

mostren que s'utilitzaven per a mil i una funcions: de rebost, per dormir, per escalfar-se amb un foc a terra en èpoques de fred... Tot i així, el millor espai era per a l'animal, que era el bé més preuat del pagès.

Les barraques de pedra seca que es poden visitar tenien tots els detalls per perdurar al llarg dels anys enmig dels camps. Els dos responsables de l'estudi a Mont-roig expliquen al tríptic orientatiu

que «la majoria de les nostres barraques estan cobertes amb tècnica denominada de cúpula: a partir de la terra, es posava una filada de pedres damunt d'una altra, totes lleugerament desplomades cap a l'interior, per tancar-se definitivament la construcció a partir d'una certa alçària». Moltes acaben amb lliris de Sant Josep, perquè les seves arrels ajudessin a lligar les pedres col·locades com a sostre.